

”Jag minns bara att min enda längtan var att få vara hos min mamma”, berättar en 72-årig kvinna som växte upp på barnhem

Ensamstående. Barnlös. Har livet igenom haft svårt med någon djupare relation som kunde leda till familjebildning. Utbildning: åttaårig folkskola. Började arbeta i industrin direkt efter avslutad skolgång, 15 år gammal, heltid vilket då 1955 betydde 48 timmars-vecka. Så förflöt åren och efter 45 år i arbetslivet, gick jag i pension vid 60 år. Läser mycket. Spelar lite gitarr. Har också ägnat några år åt politik på lokalnivå.

Mina första 8 barndomsår tillbringade jag på olika barnhem och fosterhem. Det värsta var Vidkärrs barnhem och det fosterhem som följde därpå. Vidkärrs barnhem hade en policy som i stort handlade om diciplin och lydnad. Alla morgnar började direkt ur sängen naken och uppställning på led, varpå alla tvingades in i iskall dusch. Bestraffningar var vardagsmat. För minsta förseelse. Det kunde t.ex. handla om att man inte kunde somna direkt efter läggdags, utan uppehöll sig på golvet sysselsatt med någon lek i sovsalen i stället för ligga i sin säng. Om man mådde dåligt av den mat som serverades, och kräktes, så blev man tvångsmatad. Om någon del av uppkastningen händelsevis hamnat på tallriken, gjordes ingen skillnad. Även detta skyfflades tillbaka in i munnen med tvång. Det mest förhärskande minnet av min barndom är att jag genomled den i ständig skräck.

Jag upplevde min barndomstid som väldigt otrygg. En tid i ständig skräck för vad som kunde hända. Ingen egen vrå, inga egna saker, förutom en påse frukt och godis från min mor. Den påsen förvarades i ett låst skåp som endast personalen hade tillgång till. Personalen tilldelade sedan mig något ur påsen en eller två ggr i veckan.

Jag minns bara att min enda längtan var att få vara hos min mamma. Kan inte minnas att jag hade någon fantasi om ett hem av något slag. Mitt hem var för mig där min mor var.

En resa minns jag särskilt väl. Den när jag flyttades från barnhemmet "Morgonsol" till vidkärrs barnhem. Ingen hade berättat för mig att jag skulle flyttas. Jag ställdes inför fullbordat faktum vid framkomsten till Vidkärr. En fullständig chock!!! Inte ens min mor hade meddelats om flytten. Hon var fullkomligt ovetande, och fick beskedet när hon anlände till "Morgonsol" för att besöka mig som vanligt på söndagen. På Vidkärr satt jag och väntade på besök av henne. När hon slutligen anlände till Vidkärr var besökstiden nästan över.

Idag bor jag i en liten stuga på landet tillsammans med min hund. Mitt hem ser jag som en plats där jag har tak över huvudet och en frihet att göra vad jag vill. Ibland umgås jag med vänner, men för det mesta är jag för mig själv, läser, och lyssnar på musik. Promenerar med hunden, plockar bär och svamp när tillfälle ges.